

Onderwerp: hondenvergoeding, arbeidsongeschiktheid**Artikel V.10. en artikel VII.1 lid 1 en 2 cao 1999-2000** (*artikel 53 en artikel 68 cao 2007-2008*)

Omschrijving geschil

Partijen verschillen van mening over de betaling van hondenvergoeding tijdens arbeidsongeschiktheid van de werknemer, eigenaar van de betreffende hond. De werknemer verrichtte diensten met een eigen gecertificeerde hond, die hij aan moest schaffen toen hij bij de werkgever in dienst trad. De werknemer was niet in het bezit van de betreffende hond voordat hij in dienst trad bij de werkgever. De werknemer heeft nooit een werkinstructie ontvangen met betrekking tot het werken met een gecertificeerde hond. De werknemer voert aan dat hij vóór arbeidsongeschiktheid gemiddeld 140-160 uur per loonperiode gebruik maakte van de hond. Hiervoor ontving de werknemer hondenvergoeding conform artikel V.7 cao. Hij meent dat het billijk is de hondenvergoeding tijdens arbeidsongeschiktheid door te betalen aangezien hij ook kosten maakt voor de hond tijdens zijn arbeidsongeschiktheid. De werknemer is van mening dat hondenvergoeding inbegrepen zou moeten zijn bij het gebruikelijke salaris, dat conform artikel VII.I lid 1, 2 en 3 cao uitbetaald wordt tijdens arbeidsongeschiktheid. De werkgever is van mening dat zij niet verplicht is de hondenvergoeding te betalen aangezien er geen sprake is van verrichte diensten door de desbetreffende hond tijdens arbeidsongeschiktheid van de werknemer. De werkgever verwijst naar artikel V.10 lid 2 cao, waarin gesteld wordt dat een werknemer recht heeft op hondenvergoeding als hij in uitdrukkelijke opdracht van de werkgever meestentijds diensten verricht met een eigen gecertificeerde hond. Tevens verstrekt werkgever op speciaal verzoek van werknemers leningen, in casu voor de aanschaf van een diensthond.

Uitspraak (15 oktober 1999)

In tegenstelling tot artikel V.10 lid 2 cao is in artikel V.10 lid 3 cao sprake van een toelage per loonperiode.

De betreffende diensthond is na het in dienst treden aangeschaft met een speciaal door de werkgever ter beschikking gestelde lening. Het aanbieden van een lening in casu benadrukt de uitdrukkelijke opdracht van de werkgever aan de betreffende werknemer een diensthond aan te schaffen. Doordat de werknemer voor het in dienst treden bij de werkgever geen hond in zijn bezit had en aangezien de werkgever een lening verstrekte om een hond aan te schaffen, is de Sociale Commissie Beveiligingsorganisaties van oordeel dat de werknemer niet uit eigen beweging maar op aandringen van de werkgever is overgegaan tot het aanschaffen van een diensthond. De Sociale Commissie Beveiligingsorganisaties is van oordeel dat de werknemer, op grond hiervan en van de combinatie van de hierboven genoemde elementen, recht heeft op hondenvergoeding tijdens de periode dat hij arbeidsongeschikt was, zoals aangegeven door werknemervertegenwoordiging in haar brief d.d. 5 februari 1999. Concreet betekent dit dat de werkgever met terugwerkende de hondenvergoeding dient uit te betalen aan de werknemer over de periode dat hij arbeidsongeschikt was.